domini ſup me: eo qꝛ vixit me. ¶ **Et ego
fact᷒ ſum opprobriū illis:** Per mor
crucis: Chriſtus eni nos redemit de male
dicto legis: fact᷒ ꝓ nobis maledictū. **Vi
derunt me ⁊ mouerunt capita ſua.**
Quia viderūt ꝑpēdiſſe: ⁊ nō viderūt reſur
rexiſſe: Viderūt qñ genua ei᷒ ſūt infirmata:
nō viderūt qñ ē caro imutata. ¶ **Adiuua
me dñe de᷒ meus: ſaluū me fac̄ ſꝫm
miſericordiā tuā.** Hoc ad totū ꝛferri po
teſt: id ē ⁊ ad caput ⁊ ad corp᷒. Ad caput
ꝓpter formā ſerui: ad corpus ꝓpter ipſos
ſeruos. Potuit eni et i eis dicere deo: ad-
iuua me et ſaluū me fac: in quibus Saulo
dixit: qd me pſeqris? Qđ autē addidit ſꝫm
miſericordiā tuā: gratuita gr̄a cōmemora
tur: nō ex opm debito. ¶ **Et ſciāt quia
manus tua hec: ⁊ tu dñe feciſti eā.**
De his dixit ſciāt: ꝓ quib᷒ ſeuiētib᷒ ⁊ ora-
uit: Quia in eis in quib᷒ fact᷒ ē opprobriū
mouētib᷒ in eius illuſionē capita ſua: erāt
etiā hi qui in eū poſtea crediderūt: Diſcāt
aūt qui formā hūani corpis deo tribuūt:
quomō habeat deus manū. Si eni qđ fa-
cit: manufacit: nūqd ⁊ ipaꝫ manū ſuā ma
nu facit? Quomō ergo hic dictū ē: et ſciāt
qꝛ man᷒ tua hec: et tu dñe feciſti eam? In-
telligam᷒ vtiqꝫ manū dei eſſe chriſtū: Vñ
alibi dr̄: Et brachiū dñi cui reuelatū eſt.
Hec manus ⁊ erat et fecit eam: qꝛ in prici-
pio erat verbū: ⁊ verbū caro factum ē. Et
erat ſine tempe ſcōm diuinitatē: ⁊ fact᷒ eſt
ei ex ſemīe dauid ſcōm carnē. ¶ **Male-
dicent illi ⁊ tu benedices:** Vana eſt
ergo et falſa maledictio filioꝝ hoim diligē
tium vanitatē ⁊ querentiū mēdaciū: De᷒
aūt cū bñdicit facit qđ dicit. **Qui inſur
gūt in me cōfundātur.** Vt eni inſur-
gant aliquid ſe aduerſus me ꝑficere arbi-
trant̄. Sed cuꝫ exaltatus fuero ſup celos:
et eſſe ceperit ſup omnē terraꝫ gloria mea:
confūdentur. **Seruus aūt tuus leta-
bitur.** Siue in dextra pr̄is: ſiue in mem-
bris ſuis letantibus et inter tēptationes in
ſpe: et poſt tēptationes in eternū: ¶ **In-
duant̄ qui detrahūt mihi pudore:**
Id eſt pudeat eos detraxiſſe mihi. Sed h̄
pōt et in bono accipi: dūꝫ corrigūtur. **Et
operiantur ſicut diploide confuſiōe
ſua.** Diplois duplex palliū ē. Nā qdā eti
am ſic interptati ſūt iſtū vſū. Et opiant̄ ſic
palliū duplex cōfuſiōe ſua. Intelligit̄ aūt
ꝯfundātur et int᷒ et foris: id eſt ⁊ corā dño
et corā hoibus. ¶ **Cōfitebor dño ni-
mis in ore meo.** Nimis dici ſolet in cō
ſuetudie ſermōis latini: qđ plus eſt qꝫ de-
bet. Cui cōtrariū ē parū: qđ min᷒ eſt qꝫ de
bet. Sꝫ min᷒ grece. αγαμ. dr̄. Iſte aūt ver
ſus non habet. αγαμ. ſed hebet. σφόδρα.
Quod quidā noſtri ſic interptati ſūt: vt ꝓ
eo ponerēt aliqñ nimis: aliqñ valde. Sed
ſi nimis ꝓ eo qđ eſt valde intelligit̄: pōt et
in laude poni. Nā et iſta cōfeſſio laudē ſig
nificat. Ita eni ſeqt̄. **Et in medio mul-
torū laudabo eū.** Dicit etiā et in alio
pſalmo: In medio eccl̄ie cātabo te. Sꝫ cū
ipa cātat eccl̄ia q corp᷒ ē chriſti: quō ī me-
dio eccl̄ie cātat eccl̄ia? Ita et hic multi cū
ſint mēbra chriſti: ſicut ipi laudāt: ille lau-
dat: qꝛ mēbra ſūt eius: quō ī medio mltoꝝ
laudat: qñ ipis multis laudātib᷒ dicit̄ ipe
laudare? An iō laudat in medio multorū:
quia cū eccl̄ia ſua ē hic vſqꝫ in cōſūmatio
nem ſeculi: vt qđ ait in medio mltorū: hoc
accipiam᷒ qđ ab eiſdē mult̄ honorat̄. In
medio qppe eſſe dr̄: cui honor ꝑcipu᷒ exhi
betur. Si aūt cor ē tāqꝫ hois mediū: nihil
meli᷒ intelligit̄ dictū qꝫ in cordib᷒ multorū
laudabo eū. Habitat eni chriſtus ꝑ fidē in
cordib᷒ noſtris: ⁊ ideo ait: in ore meo: id ē
in ore corpis mei: qđ eſt eccl̄ia. Corde eni
credit̄ ad iuſticiā: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſa- Alia lr̄a. † Quia.
lutē. ¶ † **Qui aſtitit a dextris paupe
ris.** De Iuda dictū erat: et diabol᷒ ſtet a
dextris ei᷒: qꝛ ſuas diuitias augere voluit
chriſto vēdito: Hic aūt dñs aſtitit a dex-
tris paupiſ: vt diuitie paupiſ ſint ipe dñs.
Aſtitit qppe a dextr̄ paupis: nō vt ei mlti-
plicaret annos vite qñqꝫ finiende: neqꝫ vt
eius augeret pecuniā: aut eū faceret cor-
poris virib᷒ fortē: vel ad tpus incolumē.
Sed vt ſaluā faceret: inqt: **a pſequē
tibus aiam meā.** Salua fit aūt a pſe-
quētibus aia: ſi nō eis cōſentiat̄ ad malū.
Nō eis aūt cōſētit̄ cū aſſiſtit dñs a dextr̄
paupis: ne ipa pauptate: id eſt infirmitate
ſuccūbat. Hoc adiutoriuꝫ pſtitū eſt corpi
chriſti in ſanctis martyribus omnibus.

¶ Explicit Tract. de pſ̄. CVIII.
Incipit Tract. de pſ̄. CIX.

¶ Prefatio.

Quantū dñs donat: q nos miniſtros
cōſtituit verbi ⁊ ſacramēti ſui ſer-
uire vobis: in adipe miſericordie
ſue ſuſcepim᷒ pſalmū iſtū quē mō cātaui-
mus: breuē nūero verborū: magnū pon-
dere ſentētiaꝝ: adiuuāte illo qui vos fecit
intētos: vt ⁊ nos faciat idoneos ſic vt poſ

ſimus cōſiderare atqꝫ tractare: Uiuat aīa
veſtra: et vigilet in deū. Tēpus enī conſti-
tuit deus ꝓmiſſis ſuis: ⁊ tēpus eis que ꝓ-
miſit implēdis. Promiſſionū tēpus erat
tēpe ꝓphetaꝝ vſqꝫ ad Johānem baptiſtā:
ab illo aūt et deinceps vſqꝫ ad finē: tēpus
eſt implēdi ea que ꝓmiſſa ſūt. Fidelis deꝰ
qui ſe noſtrū debitorē fecit: nō aliqđ a no-
bis accipiēdo: ſed tanta nobis ꝓmittēdo.
Parū erat promiſſio: etiā ſcripto ſe tenere
voluit: veluti faciens nobiſcū chirogꝛaphū
ꝓmiſſorū ſuorū: vt cū ea q̄ ꝓmiſit ſoluere
inciperet: in ſcriptura ꝓmiſſorū conſidere-
mus ordinē ſoluēdorū. Tempus itaqꝫ ꝓ-
phetie p̄dictio erat vt ſepe iam diximꝰ pro
miſſionū. Promiſit ſalutē eternā et beatā
vitā cū āgelis ſine fine: ⁊ hereditatē imar-
ceſſibilē gloriā ſempit̄nā: dulcedinē vultꝰ
ſui: domū ſanctificatiōis ſue in celis ex re-
ſurrectōe a mortuis: nullū deinceps mori-
endi metū. Hoc eſt ꝓmiſſum eius tanqꝫ fi
nale quo decurrit noſtra oīs intentio: quo
cū ꝑuenerimꝰ nihil āplius requiramus: nihil
amplius exigamꝰ. Sed ad illud qđ erit in
fine quo ordine veniat̄ neqꝫ h̄ tacuit ꝓmit
tēdo et p̄nūciādo. Promiſit enī hoībꝰ di-
uinitatē: imortalibꝰ mortalitatē: peccōribꝰ
iuſtificatiōē: abiectꝭ glīficatōē. Quicqđ
ꝓmiſit: indignis ꝓmiſit: vt nō q̄ſi opibus
merces promitteretur: ſed gratia a nomi-
ne ſuo gratis daretur: quia ⁊ hocipſum ꝙ
iuſte viuit inqꝫtum hō poteſt iuſte viuere:
nō meriti hūani ſed bn̄ficij eſt diuini. Nēo
enī iuſte viuit niſi iuſtificat̄ꝰ: id ē iuſtꝰ effe-
ctus. Ab illo aūt fit hō iuſtꝰ q̄ nūqꝫ pōt eē ī
iuſtuſ. Sic enī lucerna nō a ſeipā accēdit̄:
ita nec aīa hūana ſibi p̄ſtat lucē: ſꝫ clamat
ad deū: Tu illumiabis lucernā meā dn̄e.
Cū ergo peccōribꝰ ꝓmiſſū ſit regnū celoꝝ:
nō in peccō ꝑmanētibꝰ: ſed a peccō liberatis
⁊ iuſticie ſuiētibꝰ: qđ ipm̄ vt poſſint: grā vt
diximꝰ adiuuāt̄: ⁊ ab eo q̄ ſp̄ eſt iuſtꝰ iuſtifi
cant̄: incredibile videbat̄ tantā deū curā
gerere ꝓ hoībus: hodieqꝫ qui de gratia di
uina deſp̄āt: atqꝫ a peſſimis moribꝰ nolūt
ſe cōuertere ad deū vt ab illo iuſtificēt̄: ⁊ ꝑ
eius indulgētiam deletiſ oībus pccīs ſuis
incipiāt in illo viuere iuſte q̄ nūqꝫ vixit in
iuſte: hanc habēt ꝑniciē cogitatiōis ſue in
ſeipos: vt dicāt deū res hūanas nō cura-
re: nec inde poſſe cogitare mūdi huiꝰ artifi
cem atqꝫ rectorē: quēadmodū q̄ſqꝫ morta
lis in terra viuat: ita nec computari ſe hō
putat a deo: q̄ factꝰ eſt a deo. Talē hoīem

ſi alloqui poſſumꝰ: ſi admittat nos pauꝰ ad
aures ſuas: deinde ad cor ſuū: ſi nō repel-
lat reſiſtēdo q̄rentē ſe: ⁊ patiat̄ ꝑduꝰ inue-
niri ſe: poſſumus ei dicere: O homo: quō
te deus factū nō cōputauit: q̄ vt fieres an̄
curauit: Cū te ī ordine rerū cōditarū nūe-
rari nō putaſ: noli credere ſeductori: capil
li tui nūerati ſūt a cōditore: Hoc deniqꝫ ⁊
dn̄s ī euangelio diſcipulꝭ ſuis ait: ne mortē
timerēt: ne aliqđ ſuū in morte ꝑiturū puta
rent. Illi ī morte de aīa ſua ꝑtimeſcebāt: il
le ipis ſecuritatē iā de capillis dabat. Ita
ne vero anima perit cuiꝰ capillꝰ non perit:
Uerūtn̄ fratres quia incredibile videbat̄
hoībus qđ ꝓmittebat deus ex hac morta-
litate: corruptōe: abiectōe: infirmitate: pul
uere et cinere futuros hoīes equales ange
lis dei: nō ſolū ſcripturā cū hoībꝰ fecit vt
crederēt: ſed etiā fidei ſue poſuit mediato-
rem: nō quēlibet principē aut quēlibet an
gelū vel archangelū: ſed vnicū filiū ſuū:
vt qua via nos ꝑducturuſeſſet ad illū finē
quē ꝓmiſit: ꝑ eū ipm̄ filiū ſuū oſn̄deret ⁊ p̄-
beret. Parū enī erat deo ſi filiū ſuū face-
ret demōſtratorē vie: cū ipm̄ viā fecit: vt p̄
illū ires regentē te ambulātem ꝑ ſe. Pro-
miſit ergo q̄z venturi eſſemꝰ ad eū: id ē ad
illā ineffabilē immortalitatē: et cū angelis
eius equalitatem: Qꝛ longe eramus: qꝫ il-
le ſurſum: qꝫ nos deorſum: qꝫ ille in ſum-
mo: qꝫ nos in imo deſperati iacebamus.
ſine expectatione ſalutis egrotabamus.
Miſſus eſt medicus: quem nō congnouit
egrotꝰ. Si eīn ꝯgnouiſſent: nūqꝫ dn̄m glīe
crucifixiſſēt. Sꝫ hoc quoqꝫ valuit ad egro
ti medicamētū: ꝙ medicū occidit egrotꝰ.
Uenit vt viſitaret: occiſus eſt vt ſanaret.
Inſinuauit ſe credētibꝰ deū ⁊ hoīem: De-
um ꝑ quē facti ſumꝰ: hoīem ꝑ quē recreati
ſumꝰ. Aliud ī illo apparebat: aliđ latebat.
Et qđ latebat mlto erat p̄ſtātius qꝫ id qđ
apparebat: ſed qđ erat p̄ſtantiꝰ videri non
poterat. Curabat̄ eger ꝑ id qđ videri pote
rat: vt poſtea capax fieret viſiōis eiuſ: que
latēdo differebat̄ non negādo auferebat̄.
Unicꝰ vtiqꝫ filius dei venturus ad hoīes
aſſūpturus hoīem: et per id quod ſumpſit
futurus homo: moriturꝰ: reſurrecturꝰ: aſcē
ſurus in celū: ſeſſurus ad dexteram pr̄is: ⁊
impleturꝰ in gētibus que ꝓmiſit: ⁊ poſt im-
pletiōem ꝓmiſſorū ſuorū in gētibꝰ etiā hoc
impleturus: vt veniat ⁊ quod prerogauit
exigat: diſcernat vaſa ire a vaſis miſericor
die: reddat impijs qđ minatus ē: iuſtꝭ qđ

pollicitꝰ ẽ. Hoc ꝗ̃ totũ ꝓphetandũ fuit: ꝓ-
nũciãdũ fuit; ṗuẽturũ ꝯmẽdãdũ fuit: vt nõ
ſubito veniẽs horrerẽt: ſꝫ creditũ expecta
rẽt. Ex his ꝓmiſſiõibꝰ ẽ pſalmꝰ iſte: dñm et
ſaluatorẽ noſtrũ Jeſũ chriſtũ certe apteq̃
ꝓphetãs vt omnino dubitare nõ poſſimꝰ
chriſtũ ãnũciari pſalmo hoc. Quãdoq̃dẽ
chriſtiani ſumus: et euangelio iã credimꝰ:
abſit vt negemus. Naꝫ cũ ipſe dñs noſter
⁊ ſaluator Jeſus chriſtꝰ quereret a iudeis:
Cuiꝰ filiũ dicerẽt eẽ chriſtũ: et reſpõdiſſẽt
Dauid: ille ꝯtinuo retulit rñdẽtibus ⁊ ait:
Quõ ergo Dauid in ſpiritu dicit eũ dñm
dicẽs: Dixit dñs dño meo ſede ad dexte-
rã meã: donec ponã inimicos tuos ſub pedi
bus tuis? Si ergo in ſpũ inq̃t vocat eũ do
minũ: quõ filiꝰ eius eſt? Ab hoc ergo ver-
ſu pſalmus iſte incipit.

Expoſitio pſalmi.

D Ixit dominus dño meo: ſe
de a dextrꝭ meis. Donec po
nã inimicos tuos ſcabellũ
pedũ tuorũ. Hanc ergo queſtiõem iu-
deis ꝓpoſitã a dño in ipo ingreſſu pſalmi
ꝑtractare debemus. Si eni quod rñderũt
iudei exigaꝷ a nobis vtrũ confiteamur: et
nos abnegemꝰ: abſit vt negemꝰ. Si dicaꝷ
nobis chriſtus filiꝰ ẽ Dauid an non eſt: ſi
dixerimꝰ nõ: cõtradicimꝰ euãgelio. Nãq̃
Matheo ſcribẽte ſic incipit euãgeliũ: Li-
ber generatiõis Jeſu chriſti filij Dauid.
Euãgeliſta dicit: librũ ſe ſcribere generati
onis Jeſu chriſti filij Dauid. Recte ergo
iudei interrogati a chriſto: cuius eſſe filiũ
crederẽt chriſtũ: rñderũt Dauid. Reſpõ-
ſioni eoꝝ ꝯgruit euãgeliũ. Habet hoc nõ
ſolũ ſuſpicio iudeoꝝ: ſed ⁊ fides chriſtiano
rum. Adhuc alia firmamẽta cõſpicio. Di
cit aplꝰs: Qui factꝰ eſt ei ex ſemie Dauid
ſcḋm carnem. Dicit etiã ad Timotheũ:
Memor eſto chriſtũ Jeſum reſurrexiſſe a
mortuis ex ſemie Dauid ſcḋm euangeliũ
meũ. Et de ipo euãgelio q̃d dicit? In quo
laboro vſq̃ ad vincula tanq̃ male faciẽs:
ſed ſermo dei nõ eſt alligatus. Laborabat
ergo vſq̃ ad vincula aplꝰs pro euãgelio
ſuo: id eſt pro diſpenſatiõe euãgelica quã
populis predicabat: quam populis impẽ
debat: ille q̃ mane rapuerat cũ eſcas ad veſ
perũ diuidebat. Laborabat ergo vſq̃ ad
vincula pro euangelio: quo euangelio pre
dicabat chriſtum Jeſũ reſurrexiſſe a mor-
tuis ex ſemie Dauid. Pro hoc euangelio
aplꝰs laborabat: et tñ de hoc chriſtꝰ inter-
rogabat: ⁊ rñdẽtibus iudeis qḋ ꝑdicabat
aplꝰs retulit vocẽ cõtradictiõis ⁊ ait: Quõ
ergo Dauid ĩ ſpũ vocat eũ dñm? Et in ter
poſuit teſtioniũ de hoc pſalmo: Dixit dñs
dño meo. Si ergo in ſpũ vocat eum dñm:
quõ filius eius eſt? Judei ſub hac interro-
gatiõe tacuerũt: q̃d rñderẽt deinceps non
inuenerũt: nec eũ tñ dñm queſierũt qꝛ ⁊ ip
ſum eſſe illũ filiũ Dauid non agnouerũt.
Nos aũt fratres credamꝰ ⁊ dicamꝰ: corde
eni crediꝷ ad iuſticiã: ore aũt ꝯfeſſio fit ad
ſalutẽ: credamꝰ inq̃ ⁊ dicamus ⁊ filiũ Da
uid ⁊ dñm Dauid. Nõ erubeſcamus de fi
lio Dauid: ne iratum inueniamꝰ dñm Da
uid. Hoc eni noĩe illũ rectiſſime trãſeuntẽ
appellãtes ceci illumiari meruerũt. Trãſi
bat eni Jeſus: et illi audito ſonitu trãſeũtꝭ
turbe: aure illũ ꝯgnoſcẽtes qḋ nõdũ pote-
rant oculis: acclamauerũt voce magna ⁊
dixerũt: Miſere nr̃i fili Dauid. Turbe aũt
illos ĩcrepabãt vt tacerẽt: ⁊ illi nihilominꝰ
lucis deſiderio turbarũ ꝯtradictiõem vin
centes in clamãdo ꝑſeuerauerũt: trãſeũtẽ
tenuerũt: ⁊ a tãgẽte illumiari meruerũt. Di
cebãt eni trãſeũti: Miſerere noſtri fili Da
uid. Stetit ille ⁊ victo ab eis clamore ꝯtra
dicentiũ: q̃d inquit vultis vt faciã vobis?
Et illi: Dñe vt videamus. Tetigit et ape-
ruit oculos eoꝝ. Viderũt pñtem: quẽ ſen-
ſerũt tranſeũtẽ. Aliq̃d ergo trãſitoriũ dñs
fecit: eſt aũt aliud qḋ ſtat. Aliud eſt inquã
tranſitoriũ dñi: aliud ſtabile dñi. Trãſito-
riũ dñi: virginis ꝑtꝰ: verbi incarnatio: eta
tũ gradatio: miraculorũ exhibitio: paſſio-
nũ ꝑpeſſio: mors: reſurrectio: aſcẽſio in ce
lũ: hoc totũ trãſitoriũ fuit. Nõ eni adhuc
chriſtus naſciꝷ: aut adhuc moriꝷ: aut ad-
huc reſurgit: aut adhuc aſcendit in celuꝫ.
Nõne videtis iſta facta ꝑ tp̃a: cucurriſſe ꝑ
tp̃a: exhibuiſſe viatoribus q̃ddã trãſitoriũ
ne ĩ via remãerẽt: ſꝫ ad patriã ꝑueirẽt? De
niq̃ ⁊ illi ceci ad viã ſedebãt: ibi tranſeũtẽ
ſenſerũt: ⁊ clamãdo tenuerũt. In via ꝗ̃ ſeculi
huiꝰ hoc trãſitoriũ ſui dñs opatus eſt: et h̃
trãſitoriũ ꝑtinet ad filiũ Dauid: Jdeo illi
dño tranſeũti clamauerũt: miſerere noſtri
fili Dauid. Tãq̃ dicerẽt: Filiũ Dauid trã
ſeũtẽ ꝯgnoſcimus: filiũ Dauid in tranſitu
diſcimus. Agnoſcamꝰ ergo et nos: et filiũ
Dauid ꝯfiteamur: vt illumiari mereamur.
Sentimus eni tranſeũtẽ filiũ Dauid: et il-
lumiamur a dño Dauid. Ecce ergo quia
magiſter noſter iterrogauit iudeos: et ideo
nõ reſpõderũt quia diſcipuli eſſe noluerũt:

Ecce ſi nos iterrogaret: q̄d rñderemꝰ: De
fecerũt in hac interrogatiõe iudei: ꝓficiãt
chriſtiani: nõ ꝯturbẽtur ſed erudiant. Nõ
eni dñs interrogat diſcere volẽs: ſed tanq̃
doctor interrogat. Dicerẽt miſeri iudei: tu
dic nobis: maluerũt inflata taciturnitate
dirũpi q̃ hũili cõfeſſione edoceri. Dicat
ergo nobis magiſter noſter: ⁊ videamꝰ q̄d
interroganti rñdeamꝰ: Quid vobis videt
de chriſto: Cuiꝰ filius ē: Rñdeamꝰ omĩo
qđ iudei: ſꝫ nõ remaneamꝰ vbi iudei. Re
colamus euãgeliũ qđ credimus: Liber ge
neratiõis Jeſu chriſti filij Dauid. Non q̃
interrogamur excidat nobis chriſtũ eſſe fi
liũ Dauid: qđ memorie ꝯmendat aplꝯs.
Eia chriſtiane mẽor eſto Jeſũ chriſtũ re-
ſurrexiſſe a mortuis ex ſemine Dauid. Er
go interrogemus ⁊ rñdeamus: Quid vobꝭ
videt de chriſto: Cuius filius ē: Dicãt ora
concordia chriſtiana: Dauid. Referat et
doctor et reuocet nobꝭ. Quõ ergo Dauid
in ſpũ dicit eũ dñm: Dixit dñs dño meo
ſede a dextris meis: Donec ponã iĩmicos
tuos ſub pedibꝰ tuis: Quõ nos diceremꝰ
niſi a te diſceremꝰ: Nũc ergo q̃ didicimꝰ:
dicimꝰ: In principio erat verbũ: ⁊ verbũ
erat apđ deũ: et deus erat verbũ: Oĩa ꝑ
te facta ſunt. Ecce dominus Dauid. Sed
nos ꝓpter infirmitatẽ noſtrã: q̃ caro de-
ſperata iacebamus: verbũ caro factus es
vt habitares in nobis. Ecce filiꝰ Dauid.
Certe tu in forma dei cũ eſſes: non rapinã
arbitratus es eſſe eq̃lis deo: ideo dñs Da
uid: ſꝫ temetipm exinaniſti formã ſerui acci-
piens: inde filiꝰ Dauid. Deniq; ⁊ i ipſa in
terrogatiõe tua dicẽs: quõ filius eiꝰ eſt nõ
te filiũ eiꝰ negaſti: ſꝫ modũ in quo id fieret
inquiſiſti. Dicit euꝫ inquis Dauid dñm:
quõ filius eius eſt: Nõ nego: ſed dic quõ:
Illi ergo ex litteris quas legebãt: et nõ in-
telligebãt: ſi i iſta interrogatiõe recolerent
modũ: nõne rñderẽt quõ interrogas: Ec-
ce virgo accipiet in vtero et pariet filiũ: et
vocabũt nomẽ eius emanuel: quod eſt in
terpretatũ nobiſcũ deus. Accipiet virgo
in vtero: virgo ex ſemine Dauid pariet fi-
lium: vt ſit filius Dauid. Erant enim Jo-
ſeph et Maria de domo ⁊ patria Dauid.
Peperit ergo virgo illa: vt eſſet filius Da
uid: ſed ille quẽ peperit: vocabunt nomen
eius emanuel: nobiſcũ deus. Ecce habes
et dominum Dauid. Aliquid nobis for-
taſſis ex hac re: quõ chriſtus et filiꝰ ſit Da-
uid ⁊ dñs ſit Dauid: etiã pſalmus iſte inti
mabit. Audiamus ergo ⁊ ꝯtractemus eũ:
pulſemꝰ pietate: ⁊ extorq̃amꝰ caritate. Da
uid ergo ip̄e dicit: Neq; eni dño ꝯtradice
re licet: Dauid inq̇t in ſpũ vocat eũ dñm.
Ille ḡ Dauid de chriſto q̄d dicit: ¶ Nã
ipſi Dauid pſalmus. Et iſte eſt totus
titulus: ſimplex ſine figura queſtiõis: ſine
vllo modo difficultatis. Quid ergo dicit
Dauid: Dixit dñs dñs meo: ſede a dextrꝭ
meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellũ
pedũ tuorũ. Quid ē ſcabellũ pedũ tuoꝝ:
Hoc eſt ſub pedibus tuis. Scabelluꝫ eni
pedum ſub pedibꝰ ē. Dixit inq̇t dñs dño
meo. Audiuit hoc Dauid: audiuit i ſpũ:
vbi nos q̄n audiuit non audiuimus: ſed
loquẽti qđ audiuit: ⁊ ſcribẽti credidimus.
Audiuit ergo ꝓfus: audiuit in quodã ſe-
cretario veritatis: in quodã myſterioꝝ
ſãctuario: vbi ꝓphete i occulto audierũt:
qđ in apto p̄dicauerũt. Ibi audiuit Da-
uid q̄ cuꝫ fiducia magna dixit: Dixit dñs
dño meo ſede a dextrꝭ meis: donec ponã
inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Noui
mus chriſtũ ſedere a dextrã patris poſt re
ſurrectõem a mortuiſ: ⁊ in celis aſcẽſionẽ.
Factũ eſt iã: nec vidimꝰ: ſed credimus: in
libris legimꝰ: p̄dicatũ audiuimus: fide re-
tinemus. Vñ ⁊ eoipſo qđ erat filꝰ Dauid
chriſtus factus eſt dñs Dauid. Illud eni
quod natũ ē ex ſemie Dauid: ita honora-
tũ eſt vt eſſet ⁊ dñs Dauid. Ita admurat
hoc quaſi ⁊ in rebus hũanis iſta nõ fiant.
Si eni cõtingat filiũ cuiuſq̃ regẽ fieri pa-
tre priuato: nonne erit dñs patris: Admi-
rabilius eſt qđ poteſt cõtingere: vt nõ ſolũ
rex factus priuati filius: dñs ſit patris ſui:
ſed epiſcopus factus laici filius ſit pater
patris ſui. Ergo et eoipſo ꝙ carnem acce-
pit chriſtus: ꝙ in carne mortuus eſt: ꝙ in
eadem carne reſurrexit: ꝙ in eadẽ aſcẽdit
in celũ ⁊ ſedet ad dexterã patris: ⁊ in eadẽ
ipſa carne ſic honorata: ſic clarificata: ſic i
celeſtem habitũ cõmutata: ⁊ filꝰ ē Dauid:
et dñs eſt Dauid. Secũdũ hãc eni diſpẽ-
ſationem tranſitus chriſti: etiã illud ab aplo
dicit. Propt̄ qđ illũ exaltauit a mortuis:
et donauit illi nomẽ qđ ē ſup omne nomẽ:
vt i noie Jeſu omne genu flectet: celeſtiũ
terreſtriũ et infernoꝝ. Donauit inq̇t ei no
men quod eſt ſuper omne nomẽ. Chriſto
ſcđm hoiem mortuo: Chriſto ſcđm carnẽ
reſurgẽti: aſcẽdenti: donauit nomẽ quod
eſt ſuper omne nomeꝫ: vt in nomine Jeſu

omne genu flectatur celeſtiū terreſtriuꝫ et
infernorum. Ubi erit Dauid: vt non ei ſit
dominꝰ? In celo ſit: in terra ſit: in inferno
ſit dn̄s eius erit: qui eſt dn̄s celeſtium: ter
reſtriū: et infernoꝝ. Gaudeat ꝗ nobiſcū:
Dauid filij ſui natiuitate honoratꝰ: dn̄atu
liberatꝰ: ⁊ gaudēs dicat: vt a gaudētibꝰ au
diat: Dixit dn̄ſ dn̄o meo ſede a dextrᷣ meiſ:
Donec ponā inimicoſ tuoſ ſcabellū pedū
tuorū. Sede nō ſolū in alto: ſed ⁊ in occul
to: excellēs vt domineris: latens vt creda
ris. Que eni eſſet merces fidei: niſi lateret
quod credimus? Merces fidei eſt videre
qđ credidimꝰ anteq̄ꝫ viderēmꝰ. Sicut au-
tem ſcriptura perſonat: Juſtus ex fide vi-
uit. Non ergo eſſet iuſticia fidei: ſi nō eſſet
abſconditū quod predicatū crederemꝰ: et
credendo ad videndum perueniremꝰ. O
eni multa multitudo dulcedinis tue dn̄e:
quā abſcondiſti timentibꝰ te: Ergo abſcō-
diſti et remanſerūt? Abſit. Perfeciſti autē
ſperantibꝰ in te. Mirabile ergo myſteriū
chriſti ſedētis ad dexteraꝫ dei: Occultatū
eſt vt crederet: ſubtractum eſt vt ſperaret.
Spe enim ſalui facti ſumꝰ. Spes autē que
videt nō eſt ſpes. Quod enim videt quis:
quid ſperat? Apoſtoli verba ſunt recogno
ſcitis quideꝫ: ſed ꝓpter rudes cōmendo.
Quid ergo ait apoſtolus? Spe inquit ſal-
ui facti ſumꝰ. Spes autē que videt non eſt
ſpes. Quod eniꝫ videt quis: quid ſperat?
Si autē quod nō videmꝰ ſperamꝰ: per pa
tientiaꝫ expectamꝰ. Quia ergo que videt
non eſt ſpes: abſcondiſti dulcedinē timen
tibus te. Quia quod nō videmꝰ ſperamꝰ:
et per patientiā expectamꝰ: perfeciſti ſpe-
rantibꝰ in te. Denicq̄ cariſſimi intente acci
pite quod dicturus ſum: Quoniā iuſticia
noſtra ex fide eſt: et fide mundantur cor-
da noſtra: vt qđ credidimꝰ: videre poſſi-
mus. Utrunq̄ꝫ enim poſitū eſt: ⁊ beati mū
dicordes: quoniā ipſi deum videbūt: ⁊ fi-
de mundās corda eorū. Que ergo hec eſt
iuſticia fidei? Credere quod non vides: et
ipſo merito fidei ad viſioneꝫ ſuo tempore
peruenire. Dominꝰ in euāgelio cū promit
teret ſpiritū ſanctum: hoc ait: Ipſe arguet
mundū de peccato: de iuſticia: de iudicio.
De quo pctō? De qua iuſticia? De quo iu
dicio? Ipſe ſequit ⁊ exponit: et cōiecturas
hominū non admittit. De peccato quideꝫ
inquit: quia nō crediderūt in me. Quanta
alia peccata iudeorum: et tamē quaſi hoc
vnum ſit: ita dixit: de peccato quidē: quia
nō crediderūt in me. Hoc eſt illud pecca-
tum de quo alibi dicit: Si nō veniſſem: pec
catum non haberēt. Quid eſt hoc: ſi nō ve
niſſem peccatū non haberēt? Ergo ad iu-
ſtos veniſti et eos peccatores feciſti? Sed
exceptis alijs peccatis que poſſent remitti
per fidem: hoc vnum peccatū nominauit:
quod ſi nō admitteret omnia relaxarētur.
De peccato quidē ait: quia non credide-
runt in me: Et alibi: Si nō veniſſem pecca
tum nō haberēt. Eo enim ipſo quo venit ⁊
nō crediderūt in eū: inciderūt in peccatū:
quod ſi non inciderēt: om̄ia cetera pecca-
ta dimitti poſſent per indulgētiā gratie im
petratā per fidem. Ergo de peccato: quia
nō crediderūt in me. De iuſticia: quia ad
patrē vado: ⁊ iam non videbitis me. Hec
eſt iuſticia: quia ad patrē vadis: et iam nō
videbūt: hec eteni iuſticia ex fide eſt: Ju-
ſtus eni ex fide viuit: Et tūc ex fide viuit:
ſi nō videat quod credit. Quia ergo ⁊ ad
iuſticiā pertinet ex fide viuere: ⁊ ex fide ne
mo viuit: niſi nō vidēdo quod credidit: vt
ipſaꝫ iuſticiā faceret in hominibꝰ: id eſt vt
crederēt quod nō viderēt. De iuſticia inquit: quia ad patrē vado: ⁊ iam nō vide-
bitis me. Hec inquit erit iuſticia veſtra: vt
credatis in eum quem non videtis: et fide
mundati eum in quē credidiſtis in die re-
ſurrectionis poſtea videatis. Sedet ergo
ad dexterā dei chriſtus: a dextris patris fi
lius in occulto eſt: credamꝰ. Etenim duas
res hic dicit: quia et dixit deus: ſede a de
xtris meis: et addidit: donec ponam inimicos tuos ſcabellū pedum tuorum: hoc
eſt: ſub pedibꝰ tuis. Non vides chriſtū ſe-
dētem ad dexterā patris: Nec hoc potes
videre quomodo ponant inimici eius ſca
bellum peduꝫ eius. Cum hoc impletur in
aperto: crede illud eſſe in occulto. Qui ini
mici ponūtur ſcabellū pedum eius? Qui-
bus inania meditantibꝰ dicit: Quare fre-
muerūt gentes et populi meditati ſunt ina
nia? Aſtiterunt reges terre et principes cō
uenerūt in vnū aduerſus dn̄m ⁊ aduerſus
chriſtū eiꝰ. Et dixerūt: Dirūpamꝰ vincula
eoꝝ ⁊ proijciamꝰ a nobis iugū ipoꝝ. Non
nobis dn̄ent: non nos ſibi ſubiugēt. Qui
habitat in celis irridebit eos. Inimicus
erat: erit ſub pedibꝰ eius: aut adoptatus:
aut victus. Quere ergo quē locū habeas
ſub pedibus dn̄i dei tui. Nam neceſſe eſt
vt habeas: aut gratie: aut pene. Sedet er-
go ad dexterā dei: donec ponant inimici

eius ſub pedibꝰ eius. Hoc fit: hoc agitur:
et ſi paulatim peragit: indeſinēter agitur.
Fremuerūt eni gentes et populi meditati
ſunt inania: Aſtiterūt reges terre et princi
pes cōuenerūt in vnum aduerſus dn̄m et
aduerſus chriſtū eius. Nunqd fremēdo:
Nunqd meditādo inania: Nunqd in vnū
aduerſus chriſtū cōueniēdo efficiēt: vt nō
impleat: Dabo tibi gētes hereditatē tuā ꝛ
poſſeſſionē tuā terminos terre: Implebit
om̄ino: ꝛ in illis fremētibꝰ: ꝛ illis inania me
ditātibꝰ: Dabo tibi gētes hereditatē tuaꝫ
et poſſeſſionē tuaꝫ terminos terre. Illi eni
inania meditant. Ut aūt impleat: dabo ti
bi gentes hereditatē tuā et poſſeſſionē tuā
terminos terre: non neſcio quis inanis lo-
cutus ſit: ſed dn̄s dixit ad me. Sic ꝛ in hoc
pſalmo poſſumꝰ dicere: Dixit nō quicūqꝫ:
non illi qui fremūt et meditant inania: ſed
dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis:
Donec ponā inimicos tuos ſcabellū pe-
dum tuoꝝ. Fremāt: meditent inania: per-
ſtrepant: nunqd nō implebit: Periit me-
moria eoꝝ cū ſtrepitu: Loquit certe ꝛ alius
pſalmꝰ: ſed nō alius ſpiritꝰ: Periit memo-
ria eoꝝ cū ſtrepitu: et dn̄s in eternū perma
net. Ille ergo qui memoria eorū pereunte
cū ſtrepitu in eternū manet: ipſe dixit dn̄o
meo: ſede a dextris meis. Sedet eni ad de
xterā p̄ris donec ponat oēs inimicos eius
ſcabellū pedū eiꝰ. Et quid ſequit: ¶ **Vir
gam virtutis tue emittet dominus
ex ſyon**: Apparet fratres euidētiſſime: ap
paret nō de illo regno chriſti ꝓphetā loqui:
quo regnat ſp apud patrē reruꝫ dn̄m: que
per illū create ſunt. Quādo eni nō regnat
in principio verbū: deus apud deū: Dicit
eni: Regi aūt ſeculorū immortali: inuiſibi
li: incorruptibili: ſoli deo honor ꝛ gloria: in
ſecula ſeculoꝝ amē. Regi ſeculoꝝ: honor
et gloria: in ſecula ſeculoꝝ: Cui regi ſeculo
rum: Immortali: inuiſibili: incorruptibili.
In eo eni qꝺ ꝛ chriſtus eſt cū p̄re inuiſibi-
lis ꝛ incorruptibilis: qꝛ verbum eius eſt: ꝛ
virtus eius: ꝛ ſapientia eius: ꝛ deus apud
deū: per quē facta ſunt om̄ia: rex eſt ſeculo
rum. Sꝫ tn̄ illud diſpēſatoriū ꝛ trāſitoriū:
quo nos per medietatē carnis ſue vocauit
in eternitatē: regnū eiꝰ incipit a chriſtianis:
& regni eiꝰ nō erit finis. Ponunt ergo ſca-
bellū pedū eius: inimici eiꝰ ſedētis ad de-
xterā p̄ris: ponunt vt dictū eſt: id agit: id
vſqꝫ in fineꝫ om̄ino peragit. Nemo dicat
nō poſſe impleri qꝺ ceptū eſt. Quid fineꝫ

cepti deſperas: Om̄ipotēs cepit: om̄ipo-
tens ſe ꝓmiſit impleturū eſſe qꝺ cepit. Un̄
autē cepit: Uirgā virtutis tue emittet dn̄s
ex ſyon. Que ſyon: Ipa eſt hierl'm. Audi
ip̄m dn̄m: Oportebat chriſtū pati: ꝛ reſur
gere a mortuis tertia die. Hinc ſedet ad de
xterā dei p̄ris reſurgēdo vbi fuit. Deinde
illo ſedēte ad dexterā dei p̄ris: q̇d agit: Ut
ponant inimici eius ſcabellū peduꝫ eius.
Quid agit: Audi illū dicentē ꝛ exponen-
tem: Et p̄dicabit in noīe eiꝰ penitētia ꝛ re-
miſſio pctōꝝ per om̄es gentes incipiētibꝰ
ab hierl'm: qꝛ virgā virtut' tue emittet dn̄s
ex ſyon. Uirgā virtutis tue: hoc eſt: regnū
potētie tue: quia reges eos in virga ferrea.
Emittet dn̄s ex ſyon: qꝛ incipiētibꝰ ab hie
ruſalē. Cū ḡ miſerit ex ſyon virgā v̓tut' eiꝰ
q̇d fiet: † **Et dn̄aberis ī medio inimi
coꝝ tuoꝝ.** Prius dn̄are in medio inimi-
corū tuoꝝ inter fremētes gētes. Nūq̇d eni
poſtea cū acceperint honorē ſuū ſancti: et
ſuā dānationē impii: in medio inimicoruꝫ
ſuoꝝ dn̄abit: Et q̇d mirū ſi tunc dn̄abit ſe-
cum in eternū regnātibꝰ ſanctis: et eternis
penis ardētibꝰ impiis: Quid mirū ſi tunc:
Mō in medio inimicoꝝ tuoꝝ: nunc in iſto
trāſitu ſeculoꝝ: in iſta ꝓpagatiōe ꝛ ſucceſ-
ſione mortalitatis humane: nūc dū torrēs
tp̄m p̄terlabit: ad hoc directa eſt virga vir
tutis tue ex ſyon: vt dn̄eris in medio inimi
corū tuoꝝ. Dominare in medio pagano-
rum: iudeorū: hereticorū: falſorum fratrū.
Dn̄are dn̄are fili Dauid: domine Dauid
dn̄are in medio paganorū: iudeoꝝ: hereti
corū: falſoꝝ fratrū. Dn̄are in medio inimi
coꝝ tuoꝝ. Hūc verſū nō recte intelligimꝰ:
ſi nō fieri iam videmꝰ. Sede ergo a dextris
dei: occultare vt credaris donec impleant
tp̄a gētiū. Sic eni ſcriptū eſt: Quē oporte-
bat celū recipere donec impleant tp̄a gen
tium. Ut eni reſurgeres mortuꝰ es: vt aſcē
deres reſurrexiſti: vt ſederes ad dexteram
p̄ris aſcēdiſti: Ergo vt ad dexterā p̄ris ſe-
deres mortuus es. De morte eni reſurre-
ctio: de reſurrectiōe aſcenſio: de aſcenſio-
ne ad dexterā ſeſſio. Hoc totuꝫ ergo cepit
a morte: excellētia claritatis huius princi-
piū habet humilitatis. Te itaqꝫ ſedēte ad
dexterā p̄ris: implent tp̄a gentiū: ponūtur
inimici om̄es ſcabellū pedum tuorū: et ad
hoc vt perueniatur prius dominaberis in
medio inimicorū tuorum. Ad hoc eni vir
gam virtutis tue emittet dn̄s ex ſyon. Ut
autē morereris: et per mortē tuam deleret

Alia l'ra. † dominare.

chirographū pctōꝝ: et ꝑdicaret penitētia
et remiſſio delictoꝝ ꝑ oīes gētes: incipiē
tibꝰ ab hierlm: cecitas iudeoꝝ fecit: Aliis
illuminādis: alioꝝ cecitas militauit. Ceci
tas eni ex parte iſrael contigit: donec ple
nitudo gentiū intraret: ⁊ ſic oīs iſrael ſal
uus fieret. Cecitas enim ex parte iſrael fa
cta: occidit te: occiſus reſurrexiſti: ſangui
ne tuo pctā gentiū deleuiſti: ad dexterā pa
tris ſedēs vndiqꝫ patiētes: ⁊ ad te cōfugiē
tes collegiſti. Facta eſt ergo cecitas ex ꝑte
iſrael: facta eſt vt plenitudo gentiū introie
ret: et ſic oīs iſrael ſaluus fieret: et oīes
tui inimici eſſēt ſcabellū pedū tuoꝝ. Sꝫ h
nunc: poſtea qd: ¶ Tecū principiū in
die virtutis tue. Quis iſte dies eſt vir
tutis eiꝰ: Qñ cū illo principiū: vel qͦ prin
cipiū: vel quō cum illo pricipiū: qñquidē
et ipſe principiū: Adiuuet dñs vt nec mi
hi dicere ꝑturbet: nec vobis audire. Ui
deo eni qͦ iam factū eſt: et vobiſcū video
oculis fidei: oculis quoqꝫ carnis video qͦ
iam fit: rurſuſqꝫ oculis fidei vobiſcū ſpero
qͦ futurū eſt. Quid ģ factū eſt: Quid fit:
Quid futurū eſt: Chriſtus paſſus eſt: mor
tuus eſt: reſurrexit tertia die: aſcēdit in ce
lum vt nouimꝰ quadrageſimo die: ſedet
ad dexterā pr̄is: hoc iā factū eſt: hoc nō vi
dimꝰ ⁊ credimꝰ. Quid nūc fit: Dñatur in
medio inimicoꝝ ſuorū: emiſſa virga virtu
tis eiꝰ ex ſyon: Fit hoc: id agit in forma ſer
ui: ⁊ p̄ſentē tūc viderūt ſerui: ⁊ abſentē nūc
credūt ſerui. Hoc credimꝰ de forma ſerui:
quod poſſumꝰ capere dū adhuc ſumꝰ ſer
ui. Hoc eſt eni illud lac paruuloꝝ: qͦ tem
perauit panē traiiciēs ꝑ carnē. Nā panis
ille angeloꝝ in principio erat verbū: vt tñ
panē angeloꝝ mādūcaret hō: creator an
gelorū factus eſt hō. Ita nobis verbū in
carnarū factuꝫ eſt receptibile: qͦ recipere
nō valeremꝰ: ſi filiꝰ equalis deo nō ſe exina
niret: formā ſerui accipiēs in ſimilitudinē
hoim factus: ⁊ habitu inuētus vt hō. Ut ģ
vtcunqꝫ capere poſſemꝰ eū q̄ nō poſſet ca
pi a mortalibꝰ mortalis factus eſt: morta
les vt peracta ſua morte faceret immorta
les: et aliq̄d daret inſpiciendū: aliq̄d cre
dendū: aliq̄d poſt videndū. Inſpiciendā
dedit formā ſerui p̄ſentibꝰ: nō ſolū oculis
videndā: ſꝫ etiā manibꝰ ꝑtractādā. Cum
eadē forma aſcēdit in celū: credere nobis
iuſſit: qͦ illis videre cōceſſit. Sꝫ ⁊ nos ha
bemus qͦ videamꝰ. Illi eni viderūt vir
gam emiſſam ex ſyon: nos videmꝰ domi
nari in medio inimicoꝝ ſuorū. Hoc totuꝫ
fr̄es pertinet ad diſpenſationē forme ſerui
lis: que tolerabiliter capit a ſeruis: ⁊ amat
a futuris liberis. Ueritas eni incōmutabi
lis: qͦ eſt verbū dei: deus apud deuꝫ: per
quē facta ſunt oīa: in ſe manēs: innouat
oīa. Hanc vt videamꝰ magna et ꝑfecta
cordis mūdicia neceſſaria eſt: que fit per
fidē. Demōſtrata eni forma ſerui: dilatata
eſt ad demōſtrandā formā dei. Idē q̄ppe
in forma ſerui loquēs ſeruis: ait: Qui dili
git me mandata mea cuſtodit: Et q̄ diligit
me: diliget a p̄re meo: et ego diligā eum: et
oſtēdā meip̄m illi. Uidentibꝰ ſe ꝓmiſit de
mōſtraturū ſe. Quid videbāt: Quid pro
mittebat: Uidebāt formam ſerui: ꝓmitte
bat formā dei. Oſtendā inquit meip̄m illi.
Si ipſa eſt claritas: ad quā ꝑducit regnū:
quid mō trāſitu ſeculi huiꝰ colligit: Ducit
eni ad quandā viſionē ineffabilē: quā non
merebunt impij. Ceterū forma ſerui cum
hic eſſet: viſa eſt ab impijs: Uiderunt eā q̄
crediderūt: viderūt ⁊ qui occiderunt. Ne
aliq̄d magnū putes videri formā illā: vide
runt amici: viderūt ⁊ inimici: et quidā vi
dentes interfecerūt: quidā nō vidētes cre
diderūt. Hanc ģ formā ſerui: quā hic iam
in humilitate viderunt et pij ⁊ impij: vide
bunt ⁊ in iudicio ⁊ pij ⁊ impij. Cum enim
dñs ante oculos diſcipulorum ſuorū fer
retur in celū: ſonuit vox angelica intuenti
bus eū: Uiri galilei quid ſtatis intuētes in
celum. Iſte Jeſus ſic veniet: quō videtis
eum ire in celuꝫ. Sic ergo: ſic in eadē for
ma: qꝛ de impijs dictū eſt: Uidebūt in quē
pupugerūt. Uidebūt iudicaturū: quē iri
ſerunt iudicatū. Ipſa itaqꝫ forma ſerui in
iudicio cōſpicua erit: et iuſtis ⁊ iniuſtis: et
pijs ⁊ impijs: ⁊ fidelibꝰ ⁊ infidelibꝰ. Quid
ergo: Impij nō videbūt. Nam de quibꝰ di
ctū ē: Uidebūt in quē pupugerūt: de ipſis
rurſum dictū eſt: Tollat impius vt nō vi
deat claritatē dñi. Quid eſt hoc fr̄es: Diſ
cernamus: diſcutiamꝰ. Excitat impius vt
aliquid videat: tollitur impius vt aliquid
nō videat. Jam q̄d ſit: viſurus: oſtēdemꝰ
formā illā: de qua dictum eſt: ſic veniet.
Quid ergo non eſt viſurus: Et oſtendam
meipſuꝫ illi. Quid eſt meipſum: Non for
mam ſerui. Quid eſt meipſum: Formam
dei in qua non rapinā arbitratus ſum eſſe
equalis deo. Quid eſt meipſuꝫ: Dilectiſ
ſimi filij dei ſumꝰ: ⁊ nōdū apparuit quid eri
mus: Scimꝰ qꝛ cū apparuerit: ſimiles ei eri

mus:qm̄ videbimꝰ eum ſicuti eſt. Hec cla
ritas dei eſt ineffabilis lux: fons lucis ſi-
ne cōmutabilitate: veritas ſine defectu:ſa
pientia in ſeipſa manens: innouās oīa.
Hec ſubſtātia dei ē. Itaqꝫ tollet̄ impiꝰ: vt
nō videat hūc honorē dei. Beati enī mū-
dicordes:qꝛ ipſi deū videbūt. Videt̄ ḡ mi
hi frēs quantū nr̄e capacitati dn̄s imparti
ri dignat̄ de ip̄o tp̄e: ſi tn̄ dicendū eſt tp̄s:
quodā enī tp̄e venturi ſumꝰ ad nō tp̄s: vn̄
mihi videt̄ dictū:qđ ſine p̄iudicio dicam:
ſi q̄s intelligere aliq̄d meliꝰ: expeditiꝰ:pro
babilius poſſit:inde mihi videt̄ dictū: Te
cum principiū in die virtutis tue. Deniqꝫ
hoc quātū puto verſu cōſequēte ſatis ex-
planat. Quia enī ⁊ hic dicta eſt virtus eiꝰ:
qua ſubiecit gētes iugo ſuo:qua ſtrauit po
pulos non ferro ſ; ligno:⁊ ſi in carne:⁊ ſi in
humilitate:et ſi adhuc quātum ſeruilis for
ma patit̄:capit̄ tn̄ magna virtꝰ eiꝰ:qꝛ qđ in
firmū eſt dei:fortius eſt hominibꝰ. Quia ḡ
et hic dicta eſt virtus eius:quā cōmenda-
uit dicēdo: Virgā virtutꝭ tue emittet dn̄s
ex ſyon: ⁊ dn̄aberꝭ in medio inimicoꝝ tuo
rū. Quāta enī virtꝰ eiꝰ dn̄ans in medio ini
micoꝝ ſuoꝝ ꝑſtrepētiū:nihil ꝯtra eū valē-
tium:⁊ quotidie ſibi dicētiū: Qn̄ moriet̄ ⁊
peribit nomē eiꝰ: Cum creſcat gloria eiꝰ ꝑ
ꝓplos:cū eiꝰ nomini ſubijciant̄ gētes:cum
pctōr videat ⁊ iraſcat̄:dentibus ſuis: fren
dat ⁊ tabeſcat. Quia ḡ eſt ⁊ hec virtus eiꝰ:
volēs ꝓpheta cōmēdare aliter virtutē eiꝰ
ſicuti eſt virtus dei:⁊ ſapiētia dei:chriſtus
in lumine ꝑpetuo incōmutabilis veritatiſ:
ad quā viſionē ſeruamur: ad quā viſionē
differimur:ad quā viſionē fide mūdamur:
a qua viſiōe tollit̄ impiꝰ ne videat honorē
dn̄i. Hoc ḡ volēs oſtēdere: tecū inq̄t p̄nci
piū in die virtutis tue. Quid eſt tecū prin-
cipiū: Quodlibet pone principiū. Si ip̄m
chriſtū:potius diceret̄:tu es principiū ꝙ̄
tecū principiū. Reſpōdit enī interrogāti-
bus:tu q̄s es:et ait:principiū q̄ et loquor
vobis: Cū ſit p̄ncipiū ⁊ pater: de quo vni
genitꝰ filiꝰ:in quo principio erat verbū:qꝛ
verbū erat apud deū: Quid ḡ: Si ⁊ pater
principiū:⁊ filiꝰ principiū:duo principia:
Abſit. Sicut enī pater deus:⁊ filiꝰ deꝰ:pa
ter aūt ⁊ filiꝰ nō duo dij:ſed vnꝰ deꝰ:ſic pa
ter principiū et filiꝰ principiū: pater aūt et
filius nō duo:ſ; vnū principiū. Tecū p̄nci
piū. Tūc viderꝭ quō tecū ſit principiū.
Non enim ⁊ hic non tecū principiū. Non
enī cū dixiſti: ecce itis quiſqꝫ ad ſua:et me

ſolū relinquitis: ⁊ non ſum ſolus:qꝛ pater
mecū eſt: Et hic ḡ tecū principiū. Dixiſti
enim ⁊ alibi: Pater aūt in me manēs facit
opera ſua. Tecū p̄ncipiū:nec vnqꝫ a te ſe-
paratꝰ eſt pater: Sed qn̄ videbit̄ tecū eſſe
principiū:tūc manifeſtū erit oīb'ꝰ ſimili-
bus tibi factis: qm̄ videbunt te ſicuti es.
Eteni hic Philippus te videbat et patrē
querebat. Tunc ḡ videbit̄ qđ nūc credit̄.
Tunc tecū principiū videntibꝰ ſanctis:vi-
dentibꝰ iuſtis: ſublatꝭ de medio impijs ne
videāt gloriā dn̄i. Nō ḡ credamꝰ frēs:qđ
tūc videamꝰ. Nā ⁊ Philippus obiurgatꝰ
eſt qđ quereret videre patrē:cū in ip̄o filio
nō agnoſceret patrē: Tāto tp̄e vobiſcū ſū
et nō cognouiſtis me: Philippe qui videt
me videt ⁊ patrē. Sed me videt q̄ nō for-
mā ſerui in me videt. Qui ḡ me videt:qua
lem me abſcōdi timētibꝰ me:qualē me vi-
dendū ꝑficio ſperātibꝰ in me: videt ⁊ pa-
trē. Sed qꝛ iſta viſio poſt erit: nūc pro illa
q̄d habebimꝰ: Videamꝰ q̄d dicat Phi-
lippo:cui dixerat: q̄ me videt: videt et pa-
trē. Quaſi ei Philippus taciꝰ reſpōderet:
et quō te videbo:ſi aliter videris ꝙ̄ forma
ſerui:aut quō videbo patrē: vt inualidus
hō mortalis:puluis ⁊ cinis:conuerſus ad
eū differēs viſionē:imperās fidē: qui dixe
rat q̄ me videt videt ⁊ patrē: qꝛ multū erat
ad Philippū: ⁊ lōge erat ab eo videre:nō
credis inq̄t:qꝛ ego in p̄re ⁊ pater in me eſt:
Qđ videre nōdū potes: crede vt videre
merearis. Cum ḡ ventū fuerit vt videamꝰ
tūc apparebit tecū principiū in die virtutꝭ
tue: Virtꝰ virtutis tue:nō virtꝰ infirmita-
tis tue:qꝛ ibi virtꝰ virtutis tue. Habēt nūc
homies in fide:in ſpe:in caritate:in bonis
opibꝰ virtutes ſuas: ſ; ibunt a virtutibꝰ in
virtutē. Tecū ḡ principiū: Videberis cū
p̄re in patre: vt pater tecū principiū in die
virtutis tue: Illiꝰ virtutꝭ tue:quā impiꝰ nō
videbit. Nā ⁊ hoc infirmū tuū fortiꝰ eſt ho
minibꝰ. Eteni in die virtutis tue tecū prin
cipiū. De qua virtute dicis: Expone: qꝛ
et hic vt dictū eſt:noīata eſt virtus eius cū
emittit̄ virga virtutis eiꝰ ex ſyon: vt domi-
net̄ in medio inimicoꝝ ſuoꝝ. De qua vir-
tute dicis: In ſplēdore ſctoꝝ. In ſplē
dore inquit ſctoꝝ. De ip̄a virtute dicit: qn̄
erūt in ſplēdore ſancti: nō qn̄ adhuc terre
nā carnē geſtātes et in corpe mortali atqꝫ
corruptibili gemētes: quod aggrauat ani-
mam: et deprimit terrena inhabitatio ſen-
ſum multa cogitātē. Cum ipſe cogitatiōes

Alia lr̄a.
ī ſplēdoribꝰ

inuicē nō videntur: nō hoc eſt in ſplēdoꝛe
ſctoꝝ. Sʒ q̇d eſt in ſplēdoꝛe ſctoꝝ: Donec
veniat dn̄s ⁊ illuminet abſcōdita tenebra
rum: et manifeſtabit cogitatiōes cordis: ⁊
tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Hoc erit in
ſplēdoꝛe ſctoꝝ: qꝛ tūc iuſti fulgebūt in re-
gno pr̄is ſui ſic ſol. Audite enī q̇d ſit hoc:
in ſplēdoꝛe ſctoꝝ: Ueniet inquit meſſis: ve
niet finis ſeculi: mittet paterfamilias ange
los ſuos: et colligēt de regno eiꝰ oīa ſcā-
dala: ⁊ mittēt in camino ignis ardētis: Tūc
iuſti fulgebunt ſic ſol in regno pr̄is ſui. In
quo regno? Uidete ſi viſio quedā ſeruat̄:
de qua nobis dictū eſt: tecū principiū: In
quo regno? Utiqꝫ in vita eterna. Nam ad
dexterā poſitis hoc dicturꝰ eſt: Uenite be-
nedicti pr̄is mei ꝑcipite regnū: qͦd vobis
paratū eſt ab oꝛigine mūdi. Deniqꝫ dāna
tis impijs: ſegregatis iuſtis atqꝫ laudatis:
quid ſequit̄ qͦd dixerat: percipite regnum?
Tūc ibūt impij in combuſtionē eternā: iu
ſti autē in vitā eternā. Qͦd dixerat regnū:
hoc dixerat vitā eternū: quo nō ibunt im-
pij. Uidete ſi quedā viſio eſt vita eterna.
Hec eſt aūt vita eterna: vt cognoſcāt te ſo
lum verū deū: ⁊ quē miſiſti Ieſum chꝛiſtū:
qꝛ tecū principiū in die virtutis tue. Ergo
tecū principiū in die virtutis tue in ſplēdo
ribꝰ ſctoꝝ: Sʒ hoc differt: hoc poſtea dabi
tur. Quid nūc? Ex vtero ante luciferꝝ
genui te. Quid hic? Si deus filiū habet
nunq̇d ⁊ vterū? Sʒ ſicut carnis coꝛpa non
habet: qꝛ nec ſinū. Dictū eſt tn̄: Qui eſt in
ſinu pr̄is ip̄e enarrauit. Qui eſt aūt ſinus:
ipſe eſt vterus: et ſinus ⁊ vterus ꝓ ſecreto
poſitꝰ eſt. Quid eſt ex vtero? Ex ſecreto:
ex occulto: de meipſo: de ſubſtantia mea:
hoc eſt ex vtero: qꝛ generationē eiꝰ q̇s enar
rabit? Accipiamꝰ ḡ patrē dicentē ad filiū:
Ex vtero ante luciferū genui te. Quid ē ḡ
ante luciferū? Lucifer ꝓ ſideribꝰ poſitꝰ eſt:
tanq̄ a pte totū ſignificāte ſcriptura: et ex
eminēti ſtella oīa ſidera. Sed iſta ſidera
quō facta ſūt? Ut ſint in ſignis: ⁊ in tp̄ibꝰ:
et in diebꝰ: ⁊ in annis. Si ḡ et in ſignis ⁊ in
tp̄ibꝰ poſita ſunt ſidera: et lucifer noīatꝰ eſt
ꝓ ſideribꝰ: qͦd eſt ante luciferū: hoc eſt an̄
ſidera: et qͦd eſt ante ſidera: hoc eſt an̄ tp̄a.
Si ḡ ante tp̄a: ab eternitate: noli querere
qn̄: Eternitas n̄ hʒ qn̄. Qn̄ ⁊ aliqn̄: aduer
bia ſūt tp̄m. De pr̄e nō eſt natꝰ in tp̄e: per
quē facta ſūt tp̄a. Dictū eſt ḡ vt dici opoꝛ
tuit: figurate ⁊ ꝓphetice: vt vterus ꝓ ſecre
ta ſubſtātia: et lucifer ꝓ tp̄ibꝰ poneret̄. An
vultis vt ipſuʒ Dauid reſpiciamꝰ: q̄ dn̄m
ſuū dixit filiū ſuū? Ut enī hoc diceret: au-
diuit a dn̄o ſuo. Ab illo audiuit a quo falli
nō potuit: et dixit iā dn̄m ſuū: qꝛ dixit in-
quit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis: et
ip̄e loquit̄ ipſius q̄ſi ſermo cōtextꝰ eſt. Si
ḡ ipſe loquit̄: foꝛte ipſe potuit dicere: Ex
vtero ante luciferū genui te: ex vtero vir-
ginali: Ante luciferū genui te ex vtero. Si
enī illa virgo ducēs ꝓpaginē de carne Da
uid: ex illo vtero natꝰ eſt chꝛiſtus: tanq̄ ex
vtero genitꝰ a Dauid: ex vtero quo maſcu
lus nō acceſſit: ex vtero pꝛoꝛſus ꝓprie ex
vtero: qꝛ ſolus ex ſolo vtero. Ergo ex vte-
ro inquit ille qui eum dn̄m ſuuʒ dixerat: ex
vtero ante luciferū genui te: et hoc ip̄m an
te luciferū ſignate dictū et ꝓprie dictuʒ et
ſic impletū. Noctu enī natꝰ ē dn̄s ex vtero
virginis Marie: indicāt teſtimonia paſto
rum: qui vigilias exercebāt ſup gregē ſuū.
Ex vtero ante luciferū genui te. O tu dn̄e
meus ſedēs ad dexterā dn̄i mei vn̄ ⁊ filius
meꝰ: niſi qꝛ ex vtero ante luciferū genui te?
Et ad q̇d natꝰ es? Iurauit dn̄s ⁊ nō
penitebit eū: tu es ſacerdos in eter
num ẜm oꝛdinē Melchiſedech. Ad
h̄ enī natꝰ ex vtero an̄ luciferꝝ: vt eēs ſacer
dos in eternū ẜm oꝛdinē Melchiſedech.
Si natū ex vtero de virgine intelligimꝰ an̄
luciferꝝ noctu: ſicut euāgelia ꝯteſtant̄: pro
culdubio inde ex vtero an̄ luciferꝝ: vt eſſet
ſacerdos in eternū ẜm oꝛdinē Melchiſe-
dech. Nā ẜm id qͦd natus eſt de pr̄e deus
apud deū: coeternꝰ gignēti: nō ſacerdos: ẜ
ſacerdos propter carnē aſſumptaʒ ꝓpter
victimā: quā ꝓ nob̄ offerret a nobis acce-
ptā. Iurauit ḡ dn̄s. Quid ē iurauit dn̄s?
Ergo dn̄s iurat q̄ ꝓhibet hoīem a iurādo?
An foꝛte ideo magis hoīem ꝓhibet a iurā
do ne in periuriū ꝓlabat̄: ⁊ ideo deꝰ magis
iurat: qꝛ nō pōt eſſe ꝑiurus? Nō enī q̄ ꝑ cō
ſuetudinē iurādi pōt lingua in ꝑiuriū ꝓla
bi: ħ ꝓhibet iurare: Tāto enī lōgius erit
a ꝑiurio: quanto erit longe a iurādo. Qui
enī iurat hō: falſum ⁊ verū iurare pōt: qui
aūt nō iurat: falſū iurare nō pōt: qꝛ oīno
nō iurat. Cur ḡ nō iuret dn̄s: qn̄ dn̄i iura-
mentū ꝓmiſſionis eſt firmamentū? Iuret
oīno. Quid ergo tu facis cuʒ iuras? Te
ſtaris deum. Hoc eſt: iurare deuʒ teſtari:
et ideo moleſtū ne ad aliquā falſitatē teſtē
adhibeas deū. Si ḡ tu iurādo teſtari deū:
cur ḡ nō ⁊ deus iurādo teſtet̄ ſeip̄m? Uiuo
ego dicit dn̄s: iuratio dei eſt. Sic iurauit ḡ

ſemine Abrae: Viuo ego dic̄ dñs: qm̄ au
diſti vocē meā: ⁊ nō pepercisti filio tuo vni
co ꝓpt̄ me: niſi bñdicēs bñdicā te: ⁊ implē
do implebo ſemē tuū: ſicut ſtellas celi: ⁊ ſi
cut harenā q̄ eſt ad labiū maris: et bñdi-
cent̄ in ſemine tuo oēs gētes. Et ſemen
Abrae q̄d ē: Chriſtus. Ille ſemē Abrae ac
cipiēs carnē de ſemine Abrae: erit ſacer-
dos in eternū ſm ordinē Melchiſedech.
De ſacerdotio ergo ſm ordinē Melchi-
ſedech: iurauit dñs et non penitebit eum.
Quid de ſacerdotio ſm ordinē Aaron?
Nunq̄d penitet deū ſicut hoiem: aut nolēs
cadit in aliq̄d vt faciat: aut imprudēs ꝓla
bit̄ vt poſtea eum de ſuo ꝓlapſu peniteat?
Scit q̄d agat: ſcit quouſq3 q̄d ꝓgrediat̄:
vñ in aliud cōmutet̄ in ptāte rectoris eſt.
Sz penitētia mutatio reꝝ ſignificat̄. Quō
eni tu cu3 aliq̄d te penitet: doles factū qd̄
feciſti: Sic qm̄ aliq̄d deus p̄ter ſpem hoim:
id eſt p̄terq3 ſperāt hoies mutat in aliud:
penitere ſe dicit: vſq3 adeo vt et de pena
nr̄a peniteat eū: ſi nos de vita nr̄a mala pe
nituerit. Iurauit ḡ dñs: Iurauit: firma-
uit: non eū penitebit: nō mutabit. Quid?
Tu es ſacerdos in eternū. Ideo in eternū:
quia non penitebit eum. Sed ſacerdos
ſm q̄d. Nunq̄d erūt iſte hoſtie victime ob-
late a patriarchis: are ſanguinis ⁊ taberna
culum: et illa teſtamēti veteris ſacramēta?
Abſit. Iam illa ſublata ſunt: euerſo iā tem
plo: remoto illo ſacerdotio: pereūte victi-
ma eorum et ſacrificio. Hec nec iudei ha-
bent: Vidēt periſſe iā ſacerdotiū ſm ordi
ne3 Aaron: ⁊ nō agnoſcūt ſacerdotiū ſm
ordinem Melchiſedech: Tu es ſacerdos
in eternū ſm ordinē Melchiſedech. Fide
libus loquor: Si q̄d nō intelligūt cathecu
mini: auferāt pigritiā: feſtinēt ad noticia3.
Non ergo opus eſt myſteria promere: ſcri
pture vobis intimēt: quid eſt ſacerdotium
ſm ordinē Melchiſedech. Dñs a de
xtris tuis: Dñs dixerat: ſede a dextris
meis: nūc dñs a dextris eius: quaſi muta-
uerunt ſedes. An forte ſic potius: Iura-
uit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos in
eternū: Ad chriſtū dictum eſt: tu es ſacer-
dos in eternu3. Iurauit dñs: Quis dñs?
Qui dixit dño meo: ſede a dextris meis:
ipſe iurauit: tu es ſacerdos in eternu3 ſm
ordinē Melchiſedech: ⁊ ad ipm̄ dñm q̄ iu
rauit ſermo direct⁹ eſt: dñs a dextris meis.
O tu dñe qui iuraſti ⁊ dixiſti: Tu es ſacer
dos in eternū ſm ordinē Melchiſedech:

ipe ſacerdos in eternū: dñs a dextris tuis:
ipſe inquā ſacerdos in eternū: de quo iura
ſti: dñs ē a dextris tuis: q2 eidē dño meo di
xiſti: ſede a dextris meis: quoaduſq3 ponā
inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Iſte ḡ
dñs q̄ ē a dextris tuis: de quo iuraſti ⁊ cui
iuraſti dicens: Tu es ſacerdos in eternu3 Alia lra. † Confregit.
ſm ordinē Melchiſedech. †Conquaſ-
ſauit in die ire ſue reges. Ipſe vtiq3
chriſtus dñs a dextris tuis cui iuraſti ⁊ nō
penitebit te. Quid agit ſacerdos in eter-
num? Quid agit: qui eſt ad dexteram dei
et interpellat pro nobis tanq3 ſacerdos in
trans in interiora vel in ſctāſctōꝝ: in ſe-
creta celorū: ille ſolus non habēs pctm̄: et
ideo facile mundās a peccatis: ille ergo a
dextris tuis: conquaſſauit in die ire ſue
reges? Quos reges queris? Excidit tibi:
Aſtiterūt reges terre et principes cōue-
nerūt in vnum aduerſus dñm ⁊ aduerſus
chriſtū eius? Hos reges cōquaſſauit glo-
ria ſua: ⁊ pōdere nois ſuis infirmos reddi
dit reges vt nō poſſēt efficere qd̄ volebāt.
Conati eni ſunt multū delere nomē chri-
ſtianū de terra: ⁊ nō potuerūt: q2 qui offen
derit in lapidē illū: cōquaſſabit̄. Offende
runt ḡ in lapidē offenſiōis: ⁊ ideo cōquaſ-
ſati ſūt reges: cū dicūt: Quis eſt chriſtus?
Neſcio q̄s iudeus: neſcio q̄s galileus: ſic
occiſus: ſic mortuus. Lapis eſt ante pedes
tuos: quaſi viliter ⁊ humiliter iacēs: ideo
cōtemnēdo offendis: offendēdo cadis: ca
dendo quaſſaris. Si ḡ tanta eſt ira occul-
ti: quid erit iudiciū manifeſti? Audiſtis irā
occulti: de qua pſalm⁹ inſcribit̄ pro occul-
tis filij: nonus pſalm⁹: ſi bene memini in-
ſcribit̄ pro occultis filij: et ibi oſtendit̄ iu-
diciū occultū ire occulte. Irato deo viuūt
q̄ in lapidē illum offendūt: cōquaſſant̄. Et
quo valet ꝙ ꝯquaſſant̄? Audi ⁊ de iudicio
futuro: Quia q̄ offēderit i lapidē illū: at:
cōq̄ſſabit̄: ſup quē vō ceciderit lapis ille:
cōteret eū. Cū ḡ offendit̄ in eū: quaſi humi
lis iacet: et tūc cōquaſſat: cū aūt cōteret de
ſup veniet. Videte queadmodū his binis
verbis cōquaſſabit et conteret: offendit in
eu3: ⁊ veniet ſup eum: diſtributa ſunt duo
tpa humilitatis ⁊ claritatis chriſti: occulte
pene ⁊ iudicij futuri: eū nō cōteret veniēs
quē nō cōquaſſat iacēs. Iacēs dico tanq3
contemptibilis apparens. Nam ille a de-
xtris dei eſt: et valide ex alto clamauit:
Saule ſaule quid me perſequeris? Sed ta
men quis de celo non diceret: q̄d me pſe-

queris quē nemo tangebat: niſi ita in celo
ad dexterā prīs ſederet vt ⁊ in terra in nob
q̄ſi iaceret. Dn̄s a dextris tuis: cōquaſſa-
bit in die ire ſue reges. ¶ Judicabit in
Alia lr̃a. nationibꝰ. †gētibꝰ: Sꝫ nūc ꝓ occultis. Erit enī ⁊ in
dictū māifeſtū: iudicabit ī gētibꝰ: Mō enī
fit: Periꝫt memoria eoꝝ cū ſonitu. In ipſo
pſalmo eſt ꝓ occultī: Periꝫt memoria eoꝝ
cū ſonitu: ⁊ dn̄s in eternū ꝑmanet: Para-
uit ī iudicio ſedē ſuā: ⁊ ipſe iudicabit orbē
terraꝝ in equitate. Ibi dictū ē: increpaſti
gētes et periꝫt impius: nomē eoꝝ deleſti in
eternuꝫ: hoc occulte agit̃. In die ꝗ̄ ire ſue
conquaſſabit reges: iudicabit in gētibus.
Alia lr̃a. implebit. Quō? Audi qđ ſequit̃. †Replebit rui-
nas. Modo ſic iudicabit in gentibus vt
repleat ruinas: nam quādo in finem iudi-
cauerit dānabit ruinas. Replebit ruinaſ.
Quas ruinas? Quiſquis a nomine eius
eiꝰ timuerit cadet: cuꝫ ceciderit euertet̃ qđ
erat: vt edificet̃ qđ non erat. Judicabit in
gētibꝰ: replebit ruinas. Quiſq̄s cōtumax
es in chriſtū: caſurā turrim in altū erexiſti.
Bonū ē vt teipm̄ deiꝫciēs hūilis reddar̃:
ſedenti ad dexterā prīs pedibꝰ ꝓuoluar̃:
vt fiat in te ruina cōſtruēda. Nam ſi ꝑua-
nes in mala altitudine tūc deiꝫcieris qn̄ nō
edificaberis. Etenī de talibꝰ dicit in alio
loco ſcriptura: Deſtrue eos ⁊ non edifica
bis eos. Proculdubio nō diceret de qui-
buſdā: deſtrue eos ⁊ nō edificabis eos: ni
ſi quoſdā ita deſtrueret vt edificaret. Qđ
fit hoc tp̄e cū chriſtus in gētibꝰ ita iudicat
Alia lr̃a. †in terra multoꝝ. vt repleat ruinas. Cōquaſſabit capi-
ta †ſup terrā multa. Hic ſup terram in
hac vita: cōquaſſabit capita in terra mlta.
De ſupbis hūiles facit: Et audeo dicere
frēs mei: vtile eſt capite quaſſato hic humi
liter ambulare: q̄ꝫ capite erecto in iudiciuꝫ
eterne mortis incidere. Multa capita cō-
quaſſabit ruinas faciēdo: ſed replēdo edi-
ficabit. ¶ De torrente in via bibet:
ꝓpterea exaltabit caput. Videamꝰ ⁊
in via bibētem de torrēte primo: Quis eſt
torrēs? Profluxio mortalitatis humane.
Sicꝰ enī torrens pluuialibꝰ aquis colligit̃:
redūdat: ꝑſtrepit: currit: ⁊ currēdo decur-
rit: id eſt curſuꝫ finit: ſic ē om̄is iſte curſus
mortalitatis. Naſcūt̃ hoīes: viuūt: moriū
tur: et aliꝫs moriētibꝰ aliꝫ naſcunt̃: ruſuſq̄ꝫ
illis moriētibꝰ: aliꝫ oriunt̃: ſuccedūt: acce-
dūt: decedūt: nec manebūt. Quid hic te-
net̃? Quid nō decurrit? Quid nō q̄ſi de plu
uia collectū it in abyſſū? Quō enī fluuiꝰ re
pēte collectꝰ de pluuia: de guttis imbriū: it
ī mare: nec apparet: q̄ꝛ nec apparebat an̄q̄ꝫ
de pluuia colligeret̃: ſic hoc genꝰ humanū
de occultis colligit̃ ⁊ profluit in mortē: rur
ſum in occultū ꝑgit: mediū hoc ſonat ⁊ trā
ſit. De hoc torrēte bibit ille: non eſt dedi-
gnatꝰ bibere de hoc torrēte. Bibere enī de
hoc torrēte illi erat: naſci ⁊ mori. Hoc ha-
bet ⁊ torrēs iſte: natiuitatē ⁊ mortē. Suſce
pit hāc chriſtus: natꝰ eſt ⁊ mortuꝰ ē. Ita de
torrēte in via bibit: exultauit enī vt gigas
ad currēdā viā. De torrēte ꝗ̄ in via bibit:
q̄ꝛ in via pctōꝝ nō ſtetit. Quia ꝗ̄ de torrē-
te in via bibit ꝓpterea exaltauit caput: id
eſt q̄ꝛ humiliatꝰ eſt: et factꝰ eſt ſubditꝰ vſq̄ꝫ
ad mortē: mortē aūt crucis: ꝓpterea eum
deꝰ exaltauit a mortuis: ⁊ donauit ei nomē
qđ eſt ſup om̄e nomē: vt in noīe Jeſu om̄e
genu flectat̃: celeſtiū: terreſtriū ⁊ infernoꝝ:
et om̄is lingua ꝯfiteat̃: q̄ꝛ dn̄s Jeſus chri-
ſtus in gloria eſt dei patris.

¶ Explicit tractatꝰ de pſalmo. CIX.
Incipit tractatꝰ de pſalmo. CX.

¶ Prefatio.

Venerūt dies vt cantemꝰ alleluia.
Adeſtote animo frēs ad percipiē
da ea q̄ dn̄s ſuggerit ad exhortati
onē nr̄am: ⁊ nutriēdā caritatē q̄ nob inhe-
re deo bonū eſt. Adeſtote animo cantores
boni filiꝫ laudis: ⁊ glorie ſempiterne veri ⁊
incorrupti dei. Adeſtote intēti qui noſtis
cantare ⁊ pſallere in cordibꝰ vr̄is dn̄o: gra
tias ſemp agētes in om̄ibꝰ ⁊ laudate deū.
Hoc eſt enī all'a. Et hi quidē dies veniūt
trāſituri: trāſeūtq̄ꝫ venturi: et ſignificāt diē
q̄ nō venit nec trāſit: q̄ꝛ nec heſterno pteit̃
vt veniat: nec craſtino vrget̃ vt tranſeat.
Ad quē ſane nos cuꝫ venerimꝰ inherētes
ei: nec nos trāſibimꝰ: Et ſic quodā loco ca
nit̃ deo: Beati q̄ habitāt in domo tua dn̄e
ī ſecl'a ſcl'oꝝ laudabūt te: hoc erit ocioſoꝝ
negociū: hoc opus vacātiū: hec actio quie
toꝝ: hec cura ſecuroꝝ. Sic enī dies iſti pte
riti diebꝰ quadrageſime: q̄bꝰ an̄ reſurrectio
nē dn̄ici corpis vite huiꝰ ſignificat̃ meror
ſolēniter grata hilaritate ſuccedūt: ſic dies
ille q̄ poſt reſurrectionē dabit̃ plenario cor
pori dn̄i: hoc eſt ſancte eccleſie cūctis vite
huiꝰ erūnis atq̄ꝫ doloribꝰ excluſis perpe-
tua beatitudine ſuccedet. Hec aūt vita de
nobis exigit cōtinentiā: vt etiā cū labore ⁊
luctamine ingemiſcētes: grauati ⁊ habita
culū nr̄m qđ de celo eſt ſupindui cupiētes:
a ſecularibꝰ delectationibꝰ temperemus.